

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

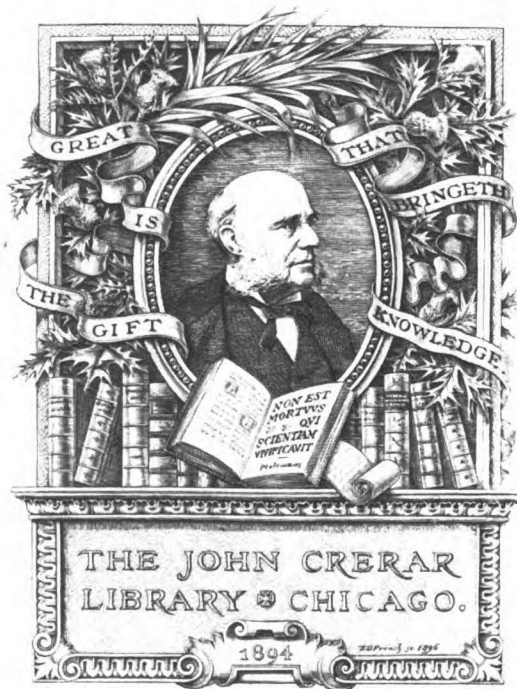
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

75.1
ca

149

595.1

DE
STERNASPIDE THALASSEMOIDEO
ET
SIPHOSTOMATE DIPLOCHAITO
VERMIBUS DUOBUS MARINIS.

EPISTOLA GRATULATORIA

QUAM AD CELEBRANDUM
DIEM LAETISSIMUM VI. MARTII
MDCCCXX.

NATALEM SEPTUAGESIMUM QUINTUM
PATRIS DILECTISSIMI

AD CINERES USQUE VENERANDI

**BERNHARDI CHRISTIANI
O T T O**

PHILOSOPHIAE ET MEDICINAE DOCTORIS, HUIUSQUE QUONDAM IN UNIVERSITATE
FRANCOFURTENSI PROFESSORIS PUBLICI ORDINARI, NUNC PROFESSORIS HONO-
RARI ET EMERITI, SOCIETATIS PATRIOTICAE SILESIACAE ET MARCHICAE,
PHYSIOGRAPHICAE LUNDENSIS, NATURAE SCRUTATORUM BEROLINENSIS
ATQUE HALENSIS, NEC NON PHYSICAE ERLANGENSIS MEMBRUM etc.

PIO ANIMO CONSCRIPSIT

ADOLPHUS GUILIELMUS OTTO

MEDICINAE ET CHIRURGIAE DOCTOR, EARUMQUE PROFESSOR PUBLICUS ORDINARIUS,
THEATRI ANATOMICI DIRECTOR, ORDINIS MEDICORUM H. T. DECANUS,
SOCIETATUM LITERARIARUM NONNULLARUM MEMBRUM.

CUM TABULIS DUABUS.

VRATISLAVIAE
TYPIS UNIVERSITATIS MDCCCXX.

347
34830 34831
34832

*Die auspiciatissimo, quo TU PATER DILECTISSIME! ante septuaginta
quinque annos lucem primum aspexisti appropinquante diu meditatus sum,
quid TIBI ad demonstrandum pium gratumque meum erga TE animum pro
dono natalitio mitterem, bene sciens, modestiam TUAM, moderationem aequi-
tatemque omnia nisi literaria repudiare. Hinc ex copiis meis schedulas has
qualescunque elegi, scientiam spectantes, quam per dimidium saeculum felicis-
simo cum fructu aequae verbis ac literis professus es, quamque adhuc semper
in honorifico tuo otio summo cum ardore amplecteris. Scis vero, PATER
DILECTISSIME! me aliis muneris negotiis occupatissimum tantum paucas
horas subsecivas viresque infirmatos historiae naturali posse dare, quare a*

L 5 25. 172

606909

Digitized by Google

TE peto, ut nequaquam criticis sed paternis oculis opusculum perlegere contentusque esse velis, si non ipsa patris peritia facultasque, certe naturae perscrutandae amor ardorque in filium transierunt. Vale, **DILECTISSIME PATER!** Deus optimus **TIBI** senectutem longissimam, serenam placidamque det, hoc est quod ante omnia pio corde exopto; iterum vale.

I.

STERNASPIS THALASSEMOIDES.

Vermis marinus brevis, crassus, utrinque obtusus, duriusculus, circiter bipollicaris et crassitie digiti minimi, teretiusculus sed neutiquam exacte cylindricus; nam corpus a medio retrorsum sensim attenuatum et haud parum coarctatum extremitate posteriore iterum subglobosum intumescit. Totum corpus striis transversis annulatum et quidem novendecim earum in dorso luculenter adparentibus, anterius maxime, in medio corpore et postico minus bene distinctis. In utroque latere inter strias profundiores cutis granulosa protuberat; in abdomine verum striae desinunt; — hinc interstitium oritur ventrale, planiusculum, minus rotundatum quam dorsum lateraque, quodammodo molluscorum gastropodum discum ventralem aemulans. Cutis in universum crassa et firma uti in Sipunculo, Thalassemate aliisque vermibus vicinis, in abdomine et versus extremitatem posteriorem tenuior fit; quare corpus duriusculum, subrigidum, ubicunque, praesertim in latere ventrale et parte corporis angustata mutabile et contractile, modo elongatum et subflaccidum, modo turgidum adstrictumque; — sed omnis ejus motus, uti saltem videre contigit, lentus atque exiguus est.

Ex suprema corporis extremitate rostrum prominet, contractum, breve et papilliforme tantum; extensum vero satis longum [linearum circiter duarum] conicum, et nequaquam uti in *Thalassematibus* excisum, sed integrum atque in fine osculo rotundo instructum. Non retrahitur rostrum, sed invertitur; nec ex media, sed ex infima obtusae corporis finis parte oritur, et paululum inferiora spectat. Supra id utrinque verruca quaedam parum prominens, subrotunda, aspera, brunnea conspicitur, quam si oculo armato contempleris, laminam tenuem rigidam albidam creberrimis foraminulis pro vasculis transientibus terebratam, ac superne tunica plicata tenuissima vel tela cellulosa brunnea obtectam videbis. Sub rostro in pectore cutis armatur clypeo subrotundo, corneo, coeruleo-nigrescente et partibus duabus lateralibus aequalibus massa tendinea inter se unitis et mobilibus, composito. Clypei hujus margo anterior fere rectus, lateralis convexus, posterior vero sinuatus et superficies externa radiis e centro divergentibus ornata, circumcirca autem setarum rigidarum penicilli adparent, coloris fuscii paululum splendidis; prope marginem clypei anteriorem penicillorum talium utrinque sex parvi et antrorsum directi sunt inplantati, in margine utroque exteriori eorum novem, quorum primus longissimus et crassimus, ceteri vero quo magis posteriora versus sedem obtinent, eo minores fiunt; in margine denique posteriore omnino deficiunt.

In eodem latere ventrale sed magis retrorsum et quidem si locum accuratius definire velis, in segmento corporis annulari decimo quarto sitae sunt duae parvulae appendices cylindricae longitudinis circiter trium quartarum lineae; sunt parum inflexae, molles, flaccidae, membranaceae, in summa fine perforatae et quod ex anatomica harum partium perscrutatione elucet, pro genitalibus habendae.

Extremitas hujus vermii posterior subglobosa singulari caractere signata est; prominent enim in utroque ejus latere tres series sive arcus setarum brevium rigidarum, quae omnes instar uncorum parvorum antrorsum curvatae, co-

lore brunneo paululum metallice splendente tinctae sunt; in unaquaque earum serie quatuordecim usque ad viginti numerantur eo minores, quo ventri proprios, in quo ipso uti in supremo dorso plane deficiunt. Quae setae procul dubio ut illae, quae clypeum in pectore circumdant corporis motui sunt destinatae.

Orificium ani est satis perspicuum, magnum et rotundum, non exacte in corporis fine situm, sed ab hac paululum versus abdomen remotum; medium vero seu centrum extremitatis corporis obtusae acumine parvo designatur, cujus apex punctum brunneum subtilissimum monstrat, quod, si microscopium adhibeas, membrana tenuissima pellucida, transparentibus cloacae contentis brunnea apparet.

Color hujus animalis est ubique fere carneus, subrufus in posteriore corporis parte tantum propter majorem cutis tenuitatem paululum coerulescens et diaphanus, in universum vero satis elegans, dum clypeus coeruleo-nigriscans, verrucae frontales fuscae, nec non setarum brunnearum series in cute carnea gratum reddunt aspectum.

A n a t o m e.

Cutis hujus vermis, uti jam supra monuimus firma, coriacea crassaque est; fibras tamen musculares, quamvis absque dubio contineat, non luculenter ostendit; strias vero circulares extus sulcatas, intus prominentes atque perspicuas. Vestitur interne altera membrana tenuissima pellucida pro peritoneo habenda, quae exceptis prominentibus cutis annulis, ubi firmiter adglutinata est, integumentis communibus laxè tantum adhaeret, et fibrillis gracillimis per cavum abdominis ductis intestina amplectitur et in situ continet. Peritoneum ipsum, etsi tenuissimum ex duabus consistere videtur lamellis, nam in anteriore laterum vermis parte ubi cutis inter binas corporis incisiones granulosa et inflata apparet, peritoneum inter has strias divisum et massa pulposa flavescente-

brunnea infarctum est. Sed quid sit haec massa revera contendere nolo; nam pro hepate vendi posse valde dubito; ductos enim biliferos intestina adeuntes summae industriae invenire non contigit; dein nequaquam uti in aliis vermibus fieri solet, amplectitur canalem alimentarium, sed remota et spatio aqua repleto a visceribus distans magis ad cutem pertinere videtur, forsanique secretioni humoris cujusdam cutem illinenti inservit, quo vermi in arenoso maris fundo verosimiliter degenti opus est. In Thalassemate echiuro beatus *Pallas* tale quid omnino observavit; sed fateor me in ipsa cute vias excretorias non invenisse. — Clypeus ille corneus, quo animal in pectore armatur, interne similis externo apparet; setae eum ambientes cutem et imo peritoneum perforantes libere et instar penicillorum divisae, splendoreque metallico eximiae in cavum corporis intrant. Sic quoque setae in altera corporis extremitate per cutem in cavum corporis penetrant, sed hic splendore metallico aequae fulgentes peritoneo obducuntur atque indivisae integraeque in apicibus fibrarum muscularium et tendinosarum ope uniuntur. Superea septena spicula parva in utroque latere quamvis externe neutiquam adparentia, interne ex cute prominent.

Si cutem vermis findis, eumque aperis, totum corporis cavum aqua limpida viscera ubique circumdante repletum invenies. Fontes hujus aquae sunt verrucae illae frontales; aqua enim maris, in qua vermis degit, a tela cellulosa brunnea, has verrucas externe obducente instar spongiae absorbetur, atque vasculis subtilissimis recipitur, quae laminam cutis calcaream cribosamque perforant atque divisa subdivisaeque uti floccorum penicilli libere in cavum corporis propendent, ibique aquam effundunt; imo in vermibus mortuis et spiritu vini asservatis, si aquae immittis, ilico verrucae negotium illud exercent, cavumque corporis spiritu contractum aqua implent atque extendunt. Non dubito, quin vermis, dum vivit, plus minusve aquae pro libitu excipere atque sic succorum suorum oxydationem atque respirationis simplicissimae functionem perficere queat; — qua vero via aqua iterum ejiciatur adhuc mihi latet; forsane eadem via, qua intraverat quoque redit aqua; nam ullam aliam aperturam huic scopo inservientem invenire non potui.

In corporis ventre primus apparet tubus alimentarius, corpore circiter duplo longior, et aquae innatans; incipit in rostro quod fibris muscularibus scuto pectorali affixis retrahi potest, satis crassus, tunc cylindricus absque ventriculo vel ulla alia intumescencia gyros plures format, cavum corporis pergreditur et quo magis posteriora petit, eo magis gracilescit, usque dum prope anum cloaca subrotunda finitur. Totum intestinum infarctum est pulpa molli flavescente vel fusca, aequali, in quo solummodo puncta minutissima propter splendorem margaritarum pro concharum frustulis habenda, distinguere licet. In posteriore corporis intumescencia subglobosa canali intestinali jam angustissimo inhaerent corpuscula septem vel octo glomerata, subrotunda, petiolata, parenchymate fusco repleta, et ductubus subtilissimis in cavum intestini apertis, instructa. Non a vero aberrare mihi videor, si haec corpuscula hepatis analogae censeo.

Memorari adhuc debet organon quoddam singulare in ipsa cloaca situm; est nempe verruca albida seu corpusculum capitatum stylo ex fundo cloacae et cute abdominali ortum, quod sursum retrorsumque in cloacae cavo assurgens versus illud foramen tenuissima tantum et pellucida membranula clausum in summo apice acuminis caudalis observatum, dirigitur. Verum hujus organi scopum pronuntiare vix audeo; tamen suspicor, vermem, si verrucam contra membranulam premat inde sensum qualemcunque percipiat, qui vel veneris vel tantum explorativus, dum vermibus profunde in maris arena latet, esse potest.

Sub tractu intestinorum in anteriore abdominis parte jacent Ovaria, seu, si mavis, Ovarium; quamvis enim in finibus separatum sit, tamen in medio confluit, sic ut quadricorne adpareat; cornua anteriora non recta sed intorta et inaequalia; posteriora tenuiora longioraque omni cum jure Oviductos vocare licet, dum sensim sensimque angustata, foraminulo seu fissura parva cutem perforant, et in appendicibus genitalibus, quorum jam supra mentionem fecimus, finiuntur. Sacculi sunt vel utres membranacei, tenuissimi pellucidique, fluido fere

lacteo repleti; in uno horum vermium specimine ovarium flaccidum et fere vacuum, in altero vero turgidum et ingenti ovulorum subtilissimorum numero repletum observavi. In eodem tantum specimine invenire contigit corpuscula parva cylindrica, diaphana, retro aperturas genitales sub intestino sita et forsitan pro testiculis haud inepte habenda.

Vasa quidem nonnulla tenuissima pellucidaque adparuerunt, sed eorum numerus et decursus non innotuerunt. Idem de systemate nervoso dici debet, nisi puncta duo minima albicantia intendine clypei partes laterales in medio conjungente elucentia pro nervorum gangliis habere velis; filum vero nerveum abdominale vermibus usitatum verosimiliter gracillimum et in textu cutis firmo absconditum est.

Attulit mihi hunc vermem marinum Neapoli mense Januario anni 1819 piscator quidam, qui eum in littus ejectum invenisse asseruit, dixitque vermem esse rarum in terreo maris fundo degentem. Ex tribus speciminibus mihi adportatis unum adhuc vivum per plures horas in aqua marina vitam conservantem accepi, sic ut motus ejus repentes, lentos setarumque ope et contractione expansioneque corporis alternante perfectos, observare licuerit. Aegerrime tuli, me non nisi tria ejus specimina acquirere potuisse, cum eum nisi plane novum, tamen nondum bene descriptum censeam. *Ranzani* 1) enim cel. Professor Bolognensis descriptionem figuramque parvam hujus vermis nobis dedit, narravitque simul, eum jam a *Bianchi* 2) sed brevissimis tantum verbis sub nomine *Mentula cucurbitacea marina* descriptum; a Professore Patavino cel. *Renier* vero in catalogo ani-

1) Opusculi scientifici. Fasc. II. p. 112.

2) *Janus Plancus* de conchis minus notis edit. alt. duplici appendice aucta. Romae 1760.

malium maris adriatici pro vermi intestinali quem Echinorrhynchum scutatum appellaverit, vendidatum esse. Redit mihi in mentem, me ipsum Patavii in schedulis cl. *Renieri* picturam vermis hujus vidisse, quem ni fallor, nunc nomine Schreiberii Bremsii consignavit. Cl. *Ranzani* eum melius *Thalassematibus*, quibus omnino vicinus est, adnumeravit, eumque *Thalassema* scutatum vocavit; sed idem viro ingenuoso uti cl. *Reniero* accidit ut anteriorem corporis partem pro posteriore et sic vice versa posteriorem pro anteriore haberent; quare iis proboscidis retracti osculum anus; hic vero cum prolapsa ruptaque cloacae parte proboscis, vesicula vero minima terminalis in summo caudae apice prope anum sita, oculus visa sunt et sic porro. Qua ex causa descriptionem vermis hujus memorabilis accuratiorem, figuramque distinctam non plane superfluam credidi, praesertim cum interiorum partium nullam plane notitiam propter exempli corruptelam *Ranzani* dare potuerit.

De loco, quem in systemate zoologico hic vermis obtinere debeat, vix dubitari posse credo; certe enim juxta *Thalassematis* genus cui quoad generalem corporis formam, cutis indolem ac vitae genus, quantum patet, accedit, poni debet et maxime quidem cum *Thalassemate* vulgari s. Lumbrico echiuro *Pallasii* convenit; hinc illi nomen *Thalassemoides* haud incongrue imponere mihi videor, sicuti nomen genericum *Sternaspidis* propter clypeum quo in pectore armatus est. Nam ad ipsum *Thalassematum* genus referendum esse hunc vermem, nullus certe est, qui contendat, cum tot tantaque differentiae signa exstent.

II.

SIPHOSTOMA DIPLOCHAITUS.

Corpus teres, elongatum, flexuosum, circiter tripollicare, utrinque sed magis posteriora versus attenuatum; distantia semipollicari aut pollicari a capite maxime intumescit, quo loco visceribus conglomeratis extenditur. Segmenta corporis quorum circa quadraginta numerantur parum conspicua in ventre planiusculo transversim rugoso bene tantum apparent. Cutis laevis tenuissima setis multis horret; in utroque enim corporis latere binæ setarum series lineari spatio distantes prominent; setae sunt parum splendentes, subalbidae, rigidae, longae crassaeque, corporis magnitudini ubique accommodatae, hinc quo magis cauda attenuatur eo minores tenuioresque; radicibus suis in corporis cavo haerent, tunc per cutim exunt et in superiore serie oblique sursum et extrorsum, in inferiore vero oblique extrorsum et deorsum diriguntur, in extremo fine bifariam divisae. Numerus earum respondet segmentorum corporis numero; nam cuius segmento utrinque duae sunt insertae, motui corporis instar pedum insertivientes. Caput etiam setis metallice splendentibus superne per series duas in medio spatio separatas dispositis antrorsumque directis nec non subgrundii instar prominentibus ornatur, simili fere modo ac in nonnullis Amphitritibus v. c. in Amphitrite auricoma. Integumenta corporis communia antice margine truncato, obtuso, duriusculo, cui superne setae jam descriptae inhaerent, caputque exertile et retractile circumdante desinunt. Ipsum vero caput formam quodammodo conicam refert, apice conis nempe cum corpore cohaeret, basin ejus autem planiusculam subrotundam antice tamen in proboscidem parvam productam oblique antrorsum et deorsum dirigit. Oscula duo in eo apparent altero super altero collocato; superiore eorum minore in medio faciei plano sito, labiisque toro-

sis instructo, superne in sulcum continuatur profundum usque ad proboscidis apicem percurrentem; hinc id pro osculo suctorio vel siphone habendum esse censeo; — alterum osculum quod ex more uti in aliis vermibus victum devorare videtur, magis retrorsum et inferius positum, multo majus est priore, et superne margine prominulo soleae ferreae simili cingitur. Juxta haec oscula in utroque latere ex colliculo longo parum prominente innumeri propendent cirri tenuissimi albidii circa ora libere fluctuantes; praeterea vero duo adhuc videntur tentacula prope osculum inferius exorta, antrorsum et sursum directa, subcompressa, mobilia et forsitan articulata sulcoque profundo in margine incisa. — Ceterum in corporis superficie nulla alia organa adparent, excepto ano terminali, rotundo, magno, paululum inferiora versus directo. Cutis ubique laevis, hyalina albedo coeruleascens, interaneis omnibus fere transparentibus hinc illinc varie tincta; sic v. c. nusquam filum nerveum jam externe elucentem melius quam hic videre licebit.

A n a t o m e.

Seeta per longitudinem cute apertoque corporis cavo plerumque aquula limpida tum inter duplices cutis laminas tum in ventre contenta effluit, qui liquor absorptione in vivis aequae ac mortuis vermibus luculentissima et quidem, uti credo, cutanea in corpus intrat. Integumenta communia duabus constant lamellis, quarum exterior s. vera cutis tenera pellucida sed respectu tenuitatis satis firma; interior vero seu peritoneum multo adhuc tenuior et subtilissima laxae tantum priori adhaeret et in latere praesertim ope setarum usque ad eam intrantium ab illa removeri potest. Fibrae musculares in cute nonnisi in latere ventrali perspicuntur, ubi stratum distinctum fibris longitudinalibus compositum efficiunt.

Tunica interna s. peritoneum inter primam secundamque corporis tertiam partem septum format cavum corporis in duos separans ventres; quod septum ubique integrum in medio tantum ab intestino perforatur, sic ut maxima viscerum pars in ventre anteriore brevior sed ampliore et nonnisi intestinum rectum in posteriore duplo longiore sed angustiore contineantur.

Uti duo in capite observata sunt oscula, sic quoque duo adsunt oesophagi, longitudine pollicari circiter, hinc confluentes partim a latere apertura quadam cum vesica magna, quae primo aspectu ventriculus videtur, communicantes, partim in unicum intestinum progredientes. Superior oesophagus ex osculo superiore, uti credo, sutorio et ex sulco proboscidis incipit, carnosus per breve capitis spatium transiens, in ventre tenuior angustiorque altero percurrit, et plerumque vacuus, interdum tamen succo albicante, flavo imo brunneo repletus apparet; alter vero oesophagus ex ore majore inferioreque ortum ducens, in ventre quoque sub priore jacet, eumque quoad amplitudinem parietumque firmitatem superat et in omnibus a me perscrutatis speciminibus nunquam vacuus sed semper materia brunnea uti totus canalis intestinalis repletus fuit. Quo loco vero ambo oesophagi confluunt intestinumque commune unicumque efficiunt, uterque eorum quidem tum cum vesica illa, tum cum intestino cohaeret, sed superior magis cum illa, inferior contra magis cum hoc, sic ut intestinum quodammodo oesophagi inferioris, vesica autem superioris continuatio sit. Vesica illa loco descripto prope canalem cibarium sita magna est, subrotunda, tenuissima, diaphana, plerumque vacua, nonnunquam paululum succi flavescens continens; nequaquam mihi ventriculus videtur, sed vesica sutoria, qualis in nonnullis insectis observatur. Intestinum ab hoc loco oriens tenue et cylindricum plures in ventre anteriore sub vesica sutoria efficit gyros, tum demum septum peritonei transversum perforat, assumit intestini crassi amplitudinem et formam cellulosa, atque rectum per posterioris ventris cavum usque ad anum pergit, in quo paululum contractum desinit. Totum hoc intestinum materia quadam aequali, pulposa, brunnea repletum est. Appendices canalis alimentarii nullae adsunt, omnino vero hepatis vestigia; nam posteriori tubi sutorii pars, sicuti intestini tenuis initium massa hepatica crassa flavaque circumcirca obducuntur.

Quemadmodum in insectis vesica sutoria instructis semper organa salivaria occurrunt, sic quoque in hoc verme, in cujus capite juxta osculum sutorium utrinque incipit vasculum salivale albidum, quod in ventre anteriore hinc illinc-

que inflexum, sesquidigitum longum, cylindricum, succoque viscoso impletum fine denique coeco desinit.

Ovarium in eodem corporis cavo lateri ventrali incumbit pluribusque consistit ovorum sacculis irregularibus filis tenuissimis invicem cum peritoneo et aliis visceribus conjunctis. Mense Januario in nonnullis hujus generis vermibus neque sacculi neque ovula in iis inventa sunt, in aliis vero ovarium magnum plurimisque ovulis turgens apparuit. Oviductus vero, aut aperturas, per quas ovula ejciantur nullibi dignoscere licuit.

Systema nervosum in nullo unquam verme quam hoc luculentius vidi; cum enim respectu corporis magnum, cutisque tam pellucida teneraque sit, jam externe per hanc transparens conspicitur. Filo consistit animalibus inferioribus usitato in latere ventrale a capite ad caudae apicem usque producto, ac in quovis corporis segmento in ganglion nervum utrinque emittens intumescente. Ganglion ejus primum ceteris majus videtur ac binos majoresque in utroque latere nervos antrorsum versus caput dirigit.

Vasa sanguifera tum arteriosa tum venosa perspiciuntur, sed difficillime propter tenuitatem, magnum eorum numerum atque eorum ubique flavescens colorem distingui queunt; plura vidi vasa ab intestinis versus integumenta corporis serpentiā et ab his iterum redeuntia; majores vero eorum trunci a vesica suctoria atque hepatico oesophagi superioris involucro antrorsum ad caput, duosque alios in inferiore intestini crassi latere excurrunt.

Reperi hunc vermem item Neapoli mense Decembri et Januario anni 18¹⁸/₁₉ et quidem copia sat magna, plerumque post tempestatem in littus a mare ejectum, tunc convolutum flaccidumque; interdum quoque in piscatorum retibus e mare recenter retractis, quo casu animal magis turgidum motus lentos tantum agebat et aquae marinae inmissum per aliquot tempus vitam conservabat. Hunc vermem ad *Abranchos setigeros Cuvieri* pertinere et novum eorum genus efficere, nullus est, qui dubitabit; hinc in una eademque familia cum *Thalas-*

semate et Sternaspide collocandus, a quibus tamen toto coelo distat; nonne forsans naturae magis conveniret, si Thalassema et Sternaspis in systemate zoologico Echinodermatis apodibus adnumerarentur, cum Priapulibus et Sipunculis procul dubio viciniore sint, quam Lumbricis, Naidibus et vermi jamjam a me descripto. Hic memoratu dignissimus mihi praesertim propter duplicem victum assumendi modum videtur, quem in nullo alio verme adhuc observare licuit, et certe singulari vitae generi respondet. An vermis hic praeter victum molliorem ore devorandum nonnunquam etiam duriorem appetit, saliva sua eum emollit et tunc denique ope proboscidis et ejus osculi absorbet? Sed quis in occultissimas maris voragine descendere tantillosque innumerorum animalculorum mores observare potest? Talia forsans nobis semper latebunt. Nomen vero *Siphostoma* huic novo vermium generi tribuendum esse credidi, cum ore et siphone simul instructum sit; nomen triviale autem *diplochaitus* propter binas utrinque setarum series.

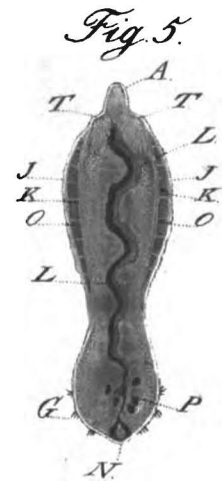
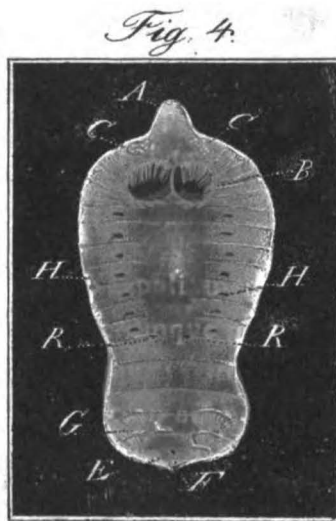
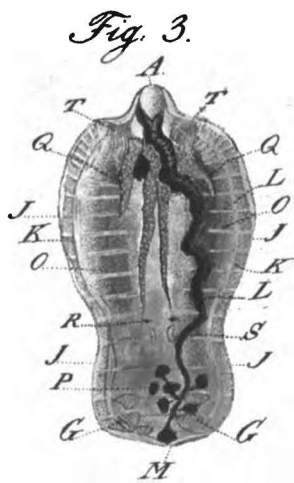
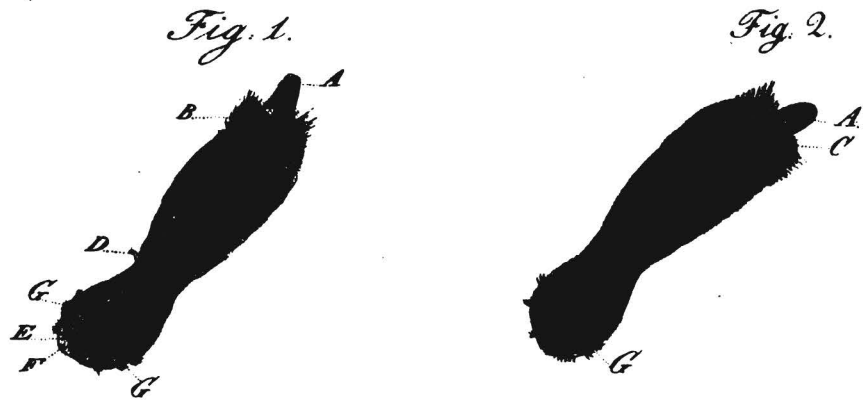
Explicatio Tabularum.

TAB. I.

A. Rostrum. *B.* Clypeus in pectore. *C.* Verrucae frontales. *D.* Genitalia externa. *E.* Orificium ani. *F.* Vesicula analis. *G.* Setae caudales. *H.* Setae internae laterales. *I.* Cutis externa. *K.* Peritoneum. *L.* Intestinum. *M.* Cloaca. *N.* Verruca in cloaca. *O.* Massa glandulosa. *P.* Jecuscula. *Q.* Ovaria. *R.* Orificia genitalia interna. *S.* Testes. *T.* Flocculi ex verrucis frontalibus dependentes.

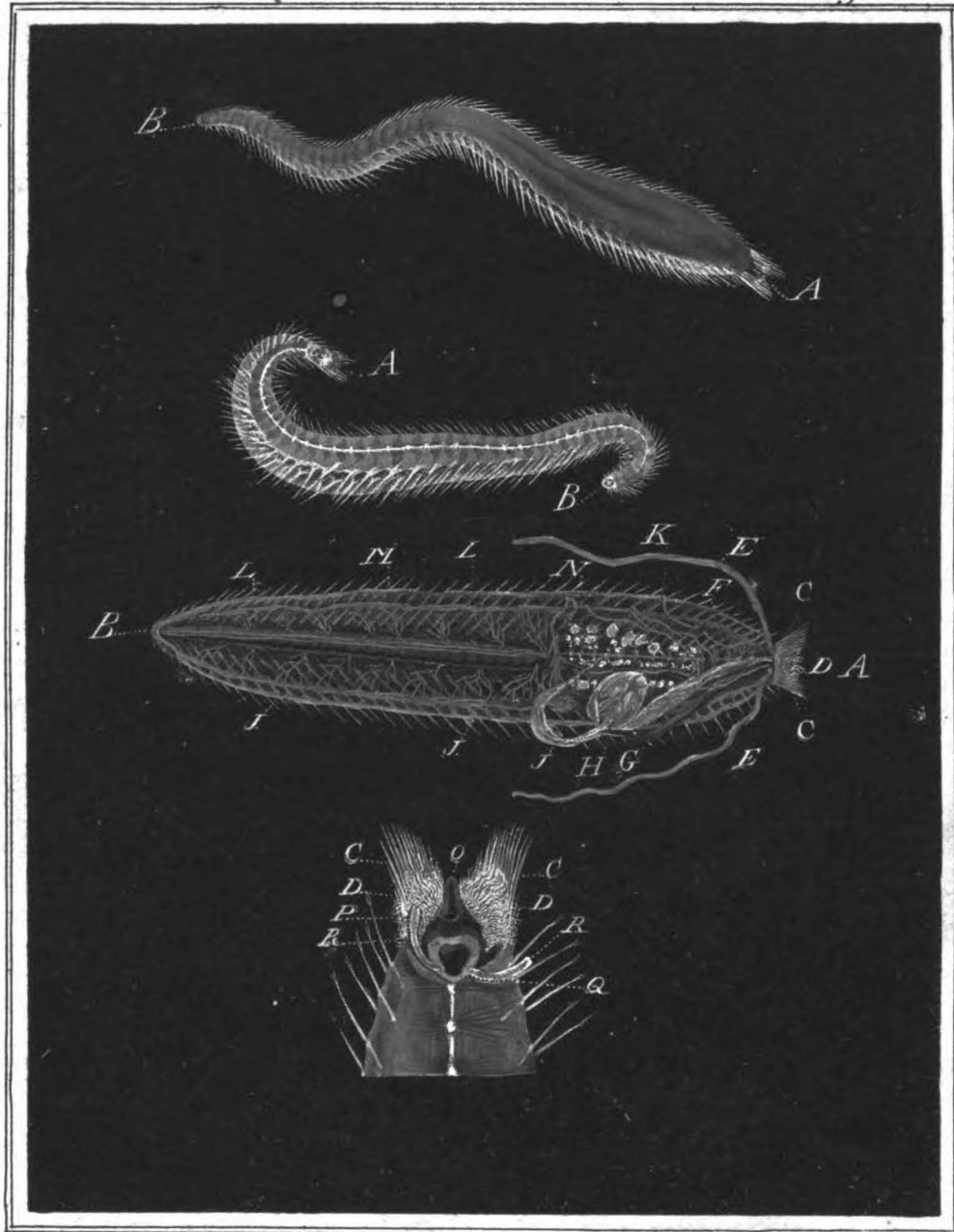
TAB. II.

A. Caput. *B.* Anus. *C.* Setae capillares. *D.* Cirri. *E.* Vasa salivalia. *F.* Oesophagus superior. *G.* Oesophagus inferior. *H.* Vesica suctoria. *I.* Intestinum. *K.* Ovaria. *L.* Cutis externa. *M.* Cutis interna. *N.* Septum transversum. *O.* Proboscis. *P.* Osculum superius. *Q.* Osculum inferius. *R.* Tentacula.

Sternaspis thalassemoides.

lith. u. gedruckt bei C. G. Menzel.

Siphostoma diplochaitus.

595.174 1001 c.1

De Sternaspide Thalassemoideo et Sip

086 844 864

UNIVERSITY OF CHICAGO